

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Illés Attila József ügyvéd által képviselt U. Gy.-né felperesnek a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Elnöke alperes ellen örökségvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben Fővárosi Bíróság 2007. május 8. napján kelt 24.K.32.536/2006/9. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 24.K.32.536/2006/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - további 19.500.- /azaz tizenkilencezer-ötszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A Művelődésügyi Minisztérium Múzeumi Főosztálya a 47056/1973./V.8./ számú intézkedésével U. Gy. szobrászművész szobrászati és grafikai műveiből álló 164 tételes hagyatékát védetté nyilvánította.

A Magyar Nemzeti Galéria /a továbbiakban: MNG/ a 2004. szeptember 24-én kelt levelében a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Felügyeleti Igazgatóság Műtárgy Felügyeleti Irodáját /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ tájékoztatta arról, hogy a védett állományok ellenőrzése során eljutott U. Gy. szobrászművész hagyatékához, és miután véleménye szerint a szobrászművész munkássága nem tartozik a magyar kulturális örökség védendő alkotásainak körébe, a teljes hagyaték védettségének feloldását javasolta.

Az elsőfokú hatóság a 2005. április 21. napján kelt 401/343/2005. számú határozatával U. Gy. szobrászművész szobrászati és grafikai művekből álló 164 tételes hagyaték címen nyilvántartott kortárs képzőművészeti gyűjtemény védettségét a kulturális örökségvédelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény /a továbbiakban:

Kövt./ 50. §-ának a/ pontja alapján megszüntette. Az elsőfokú hatóság a felperes 2005. május 9. napján postára adott fellebbezését 2005. június 27-én kelt kíséző levelével terjesztette fel az alpereshez másodfokú elbírálásra.

Az alperes 2005. november 18. napján az MNG-t az indítványa kiegészítésére hívta fel. Az MNG a 2005. december 8. napján kelt válasziratában az előterjesztését kiegészítette, és javaslatát változatlan tartalommal fenntartotta. Az alperes 2006. január 7. napján helyszíni szemlén megtekintette a hagyatékot.

Az alperes a 2006. március 8. napján kelt 130/0075/004/2006. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az elsőfokú hatóság az Áe. 65. §-ának /2/ bekezdésében foglaltakkal ellentétben a felperes fellebbezését 8 napon belül elmulasztotta felterjeszteni, továbbá az alperes az Áe. 15. §-ának /1/ bekezdésében, és a Kövt. 75. §-ának /3/ bekezdés a/ pontjában a határozathozatalra meghatározott határidőt nem tartotta be, amelyekkel az Áe. 2. §-ában megfogalmazott alapelveket is megsértette. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az eljárási határidők túllépése az ügy érdemi elbírálására nem hatott ki, ezért a hatóság eljárási jogszabálysértését megállapította, azonban az alperes határozatát nem helyezte hatályon kívül.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az MNG számára a kulturális örökség védetté nyilvánításának részletes szabályairól szóló 3/2002./II.15./ NKÖM rendelet /a továbbiakban: NKÖM r./ 8. §-a, 9. §-a, mellékletének 1. pontja szakértői szerepet írt elő, feladat- és hatáskört megállapítva. Ebből következően az MNG ügyfélként az eljárásban nem járhatott el, javaslatot azonban tehetett. A javaslattétel azonban az elsőfokú hatóság számára a közigazgatási eljárás megindítására nem jelent kényszerítő kötelezettséget. Az MNG a hiányos szakvéleményét a másodfokú eljárás során csak kiegészítette, amelyből következően az elsőfokú bíróság álláspontja szerint sem az összeférhetetlenség vizsgálatára, sem más alkotmányossági vizsgálatokra nem kellett hogy sor kerüljön.

Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy a közigazgatási szervnek az Áe. 13. §-ának /2/ bekezdése, továbbá a Kövt. alapján tájékoztatási, értesítési kötelezettsége a felperes felé nem volt. A felperes az eljárásról az elsőfokú határozatból értesült, amelyet követően a szakértői vélemény, illetve az eljárás további iratainak a megtekintésétől nem volt elzárva, az Áe. alapján őt megillető ügyféli jogosultságok gyakorlásában semmi sem korlátozta.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a keresete teljesítését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozathozatalra utasítását kérte. Fenntartotta és megismételte a kereseti kérelmében foglaltakat, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette az Áe. 2. §-ának /1/ és /4/ bekezdéseit, 3. §-ának /4/ bekezdését, 13. §-ának /1/ bekezdését, 19. §-ának /2/ bekezdését, 25. §-át, 27. §-ának /1/-/2/ bekezdéseit, 33. §-ának /1/ bekezdését.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 3. §-ának /2/ bekezdése szerint a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, a Pp. 215. §-a alapján a döntése nem terjedhet túl a kereseti kérelmen. A felperes keresettel a hatóság határozatának a védettséget megszüntető rendelkezését nem támadta, a védettség fenntartásának indokoltságára szakértői bizonyítást nem indítványozott, ezért az elsőfokú bíróság a határozat védettséget megszüntető rendelkezéséről érdemben nem dönthetett.

A felperes keresetében az első- és másodfokú hatóság eljárásának egyes részeit sérelmezte. Az elsőfokú bíróság helytállónan idézte a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 31. számú állásfoglalását, amely szerint eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárási jogszabálysértés jelentős, a döntés érdemére is kihat, s a bírósági eljárásban nem orvosolható. Abban az esetben tehát, ha a hatóság eljárási jogszabálysértése nem jelentős, a döntés érdemére nem hatott ki, s a bírósági eljárásban orvosolható, a bíróság a határozat hatályon kívül helyezéséről nem dönthet.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 213. §-ának /1/ bekezdése alapján a felperes valamennyi kereseti kérelmét elbírálta, döntésének jogi indokolása a Pp. 221. §-ának /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően részletes és alapos volt. A Legfelsőbb Bíróság az elsőfokú bíróság döntésével, jogi indokolásával egyet értett, a felülvizsgálati kérelem alapján az ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó jogsértést, a logika szabályaival ellentétes okfejtést nem állapított meg. A felperes a Pp. 164. §-ának /1/ bekezdése szerinti kötelezettsége ellenére nem jelölte meg, így nem is bizonyította, hogy a hatóság - az elsőfokú bíróság által helytállónan megállapított - eljárási jogszabálysértései a döntés

érdemére, a védettség megszüntetésére miként hatottak ki, az első- és másodfokú közigazgatási szerv melyik jogszabálysértésének a hiánya eredményezett volna más döntést.

A hatóság a védettség megszüntetéséről mérlegelési jogkörében döntött, a Pp. 339/B. §-a szerint a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. A Legfelsőbb Bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének, illetve az alperes határozatának hatályon kívül helyezését megalapozó jogsértést a felülvizsgálati kérelem alapján nem állapított meg.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperest a felülvizsgálati eljárásban nem jogtanácsos képviselte, ezért részére a Pp. 270. §-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 75. §-ának /3/ bekezdése alapján perköltség nem állapítható meg.

A felperes a felülvizsgálati eljárás során 16.500.- Ft illetéket lerótt, a Legfelsőbb Bíróság a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. §-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett a további felülvizsgálati illeték viseléséről.

Budapest, 2008. április 30.

**Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Lénártné dr.Márton Gizella sk. bíró**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő